

Gadres. Det blev desforuden anseet saa meget mere nødvendigt ikke at udsætte denne Sag længere, fordi man vel indfaae, at Armeeor- ganisationen vilde kunne komme til at udøve en væsentlig Indflydelse paa den Wei, man vilde følge med Hensyn til Borgervæbningens Organisation, men det dog ikke dengang var muligt at forudsee, naar man vilde kunne vente en Armeeororganisation. En saadan vilde navnlig ikke kunne ventes paabegyndt saalænge de Krigsforhold, hvorunder man befandt sig, vedbleve, og det var naturligviis ikke at forudsee, naar disse Krigsforhold kunde ophøre, og naar man altsaa kunde vente Arbeidet paa en ny Organisationsplan paabegyndt. Det ansaaes derfor ikke at have været forsvareligt fra Justitsministeriets Side, dersom man ikke dengang havde paabegyndt Udarbejdelsen af en ny Lov for Borgervæbningens Ordning. Jeg troer ogsaa, at, dersom man, istedetfor at gaae den Wei, som Justitsministeriet gik, blot vilde have lagt an paa at træffe en midlertidig Bestemmelse, som kunde afhjælpe de allervæsentlig- Sagen, saa vilde Ministeriet, naar en saadan midlertidig og foreløbig Bestemmelse var bleven forelagt for Rigsdagen, let være blevet udsat for den Dadel, at man ikke havde taget hele Sagen under Overveielse, og man havde da været udsat for, at en saadan foreløbig Bestemmelse var blevet forkastet, for at der kunde tages en nærmere Bestemmelse om Sagen, naar først et Udkast til en fuldstændig Omorganisation forelaae. Jeg kunde derfor under alle disse Forhold ikke være i Tvivl om, at det var nødvendigt at paabegynde Bearbejdelsen af hele denne Sag; men jeg kan ikke negte, at Forholdene nu for Diebliffet stille sig noget anderledes; navnlig synes det jo nu, som virkelig fredelige Forhold ville indtræde, og at altsaa Bearbejdelsen af Armeeororganisationen kunde være ikke saa langt fjernet, at Sagen om Borgervæbningens Omordning dog muligens uden nogen væsentlig Skade vilde kunne udsætes til efter at Armeeororganisationsplanen er endelig vedtagen, hvorved man vilde erholde den store Fordeel, at Basis for hele Borgervæbningen og Udsigten over den Styrke, man kunde gjøre Regning paa, vilde blive langt solidere end den, hvorpaa man nu kan

bygge. Der vil navnlig, synes mig, fremstaae et Spørgsmaal ved Armeeororganisationen, som vil være af særdeles indgribende Vigtighed for Borgervæbningen. Dersom navnlig Krigsreservens Stilling efter Organisationsplanen vil blive af den Bessaffenhed, at de til Krigsreserven hørende Personer allerede som saadanne, idetmindste saalænge fredelige Forhold vedvare, kunde indbrages under Tjenesten i Borgervæbningen, saa vil jeg erkende, at der derved muligens kunde erhøves en saadan Tilgang for Borgervæbningen, at Aldersgrændsen kunde nedsættes omtrent saaledes som af det ærede Udvalg er foreslaaet. Men, skulde dette ikke blive Tilfældet, troer jeg vistnok, at man igjen maatte gaae tilbage til det, som Lovudkastet har foreslaaet, naar man ikke vil gaae ind paa et andet Forslag, som ogsaa af Udvalget er fremsat, nemlig om, at hele Borgervæbningen skulde omorganiseres til eet Corps. Det vil efter min Formening maaskee blive en nødvendig Følge af det ærede Udvalgs Forslag, som ogsaa af den ærede første Landssthingsmand for første Landssthingskreds (H. P. Hansen) er udhævet at være overeensstemmende med Communalbestyrelsens Mening; men det er et Spørgsmaal, om denne Forsættning for Aldersgrændsens Nedsættelse virkelig kan indtræde uden altfor store Ulemper, og det er det, hvorom jeg troer, at Meningerne kunne være betydeligt deelte. Jeg skal iøvrigt gaae ud fra den Forsættning, at min ærede Collega, som her er tilstede, nærmere vil udtale sig om, hvorledes han heller ikke anseer det hensigtsmæssigt, at Borgervæbningen alene reduceres til et Artillericorps; men jeg skal paa dette Standpunkt af Sagen dog tillade mig at udhæve, hvad Chefen for Borgervæbningen derom har yttret, idet jeg iøvrigt allerede kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har oplæst af en Skrivelse fra ham, hvori han retter den i Udvalgets Betænkning omtalte Meddelelse om, at Chefen for Borgervæbningen ogsaa var enig heri. Han har udtalt sig imod en saadan Forandring, at Borgervæbningen sammendrages til eet Artillericorps, for det første, fordi han anseer Infanteriet for at være af overveieude Vigtighed med Hensyn til det militære Hverv, der paaligger den, og for det